

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 6 frt — kr.
 Félévre . . . 3 „ — „
 Negyedévre . . . 1 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 50 „
 Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12-ik szám
 (Nádasy-féle ház)
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó felszó-
 lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:
 PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12-ik szám,
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 intézendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adtnak
 —
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek fő
 Előfizetések elfogadtatnak még
 valamennyi könyvkereske-
 désben.

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér) Böhm Manó (fő-utca), papir- és könyvkereskedéseiben
 Mindezen helyeken előfizetések is elfogadtatnak.

A mindent megszavazó tömeg.

Hogy milyen táborral megy előre a kormány a legagyafurttabb módon kiesztelt háboruknak, melyek még eddig mindig csak a rablóhadjáratok czimét érdemelték ki, mert a nemzet jogaiból rabolt el általuk a kormány egy-egyét — erre nézve érdekes mutatványt közlünk egy író politikus könyvéből, aki a törvényhozó testület egyik rákfenejét mutatja be a bonczoló asztalon; a vesztegetést, a lekenyerezést.

Egy keresztül-kasul lenyüggözött, érdekekkel össze-vissza lánczolt mohamedán-csapat az, a melyet a kormány vezet a harcokba, mely vakon engedelmeskedik urának és leöli a saját édes anyját — a hazát — is, ha a nagyvezér úgy kívánja; különben pedig magamagának akarata épenséggel nincs.

Hogy mikép jutott oda, hogy akarata nincs, azt írja meg az említett író politikus, mikor a vesztegetési rendszer bénító hatásáról szólva bemutatja a többség fotografiáját.

E kép szerint a többség öt rendű tagokból áll és pedig:

- 1-ször Eszes műveltek vagyis a tehetségekből,
- 2-szor a gazdag tökfilkókból,
- 3-szor a becsvágyó, felfujt semmikből,
- 4-szer a politikai üzerekből,
- 5-ször az egyszerű valódi hazafiakból.

Az utolsók a legjobb katonák, mert ezek vezéreikhez feltétlenül ragaszkodnak, elfogultak vezéreik egyénisége és állitola-

gos elvei iránt, ezek a többségnél a leghasznosabb tagok, mert ezeket a miniszterek kézzorítása, barátságos, bizalmas színezetű társalgása kielégítik; a kormányelnököt árkon-berken keresztül követik, büszkéik képzelte elveikre, ezek tehát anyagi előnyt nem kérnek.

Ezen faj azonban minden országban naponta fogy; régi mammutok ezek, melyekből, ha még néhány példány életben van is, a jelenlegi piszkos anyagi levegőben maradék nélkül el fognak veszni.

A tehetségek képezik a pártok díszét; de ma már minden tehetség miniszteri képességet érez. Ezek kitüntetés és jutalom után vágnak; mindenik egyetemleges lángésznek tartja magát. S mert az élő hivatalnokokat agyonbunkózni nem lehet, a kormány, a kormányzat s a közigazgatás kárával kénytelen gyakran ott alkalmazni őket, a hol a szakmához mitsem értenek, továbbá kénytelen tehetetlenségüket, tunyaságukat, a közigazgatás nagy kárával elfedni, mert ha nem jutalmazza, nemcsak nyílt ellenzékké válnak, mivel még meg lehetne küzdeni, de titokban a pártban fondorlatokat és ármányt koholnak.

A gazdag tökfilkók, czim- és rangvadászok szeretik a nagy hatalmu védnöki szerepet játszani; a kormány tehát kénytelen többnyire üresfejű korteseiket és rokonaikat alkalmazni, ezek ugyan nem szegődnek az ellenséghez, nem fondorkodnak, de zsebökben egy kerületet hordanak, ha

ki nem elégítettnek egyszertüen, visszavonulnak.

Visszavonulásuk által azonban nagy rést okoznak, mert zsebök nehezen pótolható, pedig kellemes tagok, mert a törvényjavaslatokat olvasatlanul szavazzák meg, gentlemanokknak tartják magukat, ennélfogva a fondorlatokat megvetik.

A politikai üzér telhetetlen nádály, nem sajnálja a költséget, de száz percentre dolgozik, befurja magát minden államüzletnél, ezek számára, ha nincs, teremteni kell, hízlekedik fáradhatlanul, de csak nagy jutalmakkal megtartható, olcsón szerződik, a szerződést azonban megszegi, hivatalát nem teljesíti, de jutalomért mindenre kész. — A hatalom, ha jól fizeti, mindig számíthat rá, ha azonban nem fizetik, dühös, bosszuálló és cselszövő.

Az ötödik osztály a politikai felfujt semmiségek csapatja, ez a legszamosabb csapat; a hírek vadásza és terjesztője, ez egyebet hirlapnál nem olvas, azonban ezt is csak álomitalnak használja; diecseszik befolyásával, fontos pofákat vág. Saját maga és kortesei kitüntetését megköveteli, a kormány, mert sokan vannak, időnkint kénytelen hozzájuk tévedni, különben az egész csapat fellázad. Ezek tehát főleg kormányzatunk csapásai.

Igy végzi a fotografiát író politikusunk.

Mivel pedig a kormánynak módjában és hatalmában áll mindezeket a kenyeret kérő tátott szájakat betömni, tehát a lekenyerezés minden esetben megtörténik. S ha egyszer az a sereg kenyeret kapott — óh akkor

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

A feleségem emlékkönyvébe.

Nem emlékül, csak szokásból
 Irok én a te könyvedbe,
 Óh! mert tudom, a szivedben
 Nem leszek én elfeledve.
 Minek neked az emlékvés?
 Hisz' az ott van a szivedben,
 Beleírtam édes csókkal
 Akkor, mikor megismertem.

Hanem azért irok mégis,
 Ne vádoldj, hogy nem akartam,
 Ne mondd soha, hogy valaha
 Kérelmedet megtagadtam —
 És ha majdan már nem leszek,
 Itt lesz a kezem írása,
 Itt lesz, hogy könyező szemed
 A meddig él, mindig lássa.

Az a kéz írta e pár sort,
 A mely kaira fűzött téged;
 Az a kéz, mely kedvvel, hűvvel
 Annyi csókot intett néked;
 Az a kéz, mely fürteiddel
 Gyöngédeden játszadozott,
 A mely a te életedért
 Olyan sokat imádkozott.

Várady Ferencz.

A mikor képviselő lettem.*)

Irta: Helfy Ignác.

Rég volt, nagyon rég. Azóta már belejutottam abba az életkorba, midőn a lapszerkesztők többé nem kérnek az embertől cikket valami aktuális kérdéssről, hanem inkább holmi reminiscenziát az elmúlt időkben. Mintha csak mondanák: te már ugyis a mult embere vagy, tehát írd valamit a multból.

Mem mondhatnám, hogy valami nagy örömem telik véntülésemnek e félhivatalos proklamálásában; de megadom magamat sorsomnak, s ime egy kis reminiscenzia, melyben le vagyok írva, hogy mily körülmények között kerültem haza az emigrációból.

*

1870. nyarán rendes tartózkodási helyemről, Milanóból Angliába utaztam. Az alkalmat egy ottani magántygom nyújtotta, a czél az ország tanulmányozása volt. Pár hónap alatt bebarangoltam majdnem az egész királyságot. Folytonosan utaztam, úgy, hogy az egész idő alatt,

*) Helfy Ignác az emigráció után 1870-ben Baranya-Szt.-Lőrinczen választott meg legelőször képviselőnek.

feleségemet kivéve, senkitől levelet nem kaptam. A fontosabb hazai dolgokat is csak angol lapokból tudtam meg.

Szeptember elején kerültem vissza Olaszországba; tele szíva angol levegővel, az angol gyakorlati élet, az angol intézmények szellemével, gyarapodva hasznos tapasztalatokkal, új összeköttetésekkel s új tervekkel, melyek nyomán ha időm lett volna azokat valósítani, életpályám egészen más irányba tereltetett volna.

Páris felől jövén, az első olasz város, melyben megállapodtam Turin volt. Természetesen meglátogattam Kossuth Lajost, akinek mindenek előtt meleg szavakkal fejeztem ki hálámát az ajánló levelekért, melyekkel indulásomkor ellátott s amelyeknek köszönhettem, hogy minden angol ház tárva nyitva volt előttem, az alsó osztályoknál épügy, mint a legfelsőbbeknél.

Azután elkezdtem beszélni uti benyomásaimról, észleleteimről és tapasztalataimról. Ropant lelkesedéssel beszéltem vagy tíz perczig, midőn az „öreg ur“ (bizony már akkor is megillette őt e tisztes czim, hisz' már a 70 körül járt) egyszerre megállított s e szavakkal szakította félbe beszédemet:

— Hát egyéb ujságot nem tud nekem mondani?

zönsege, mint patronus választása folytán még a nagybőjt elején erősített meg a megyei püspök ez új állásában, ünnepek utánra hagyta ünnepélyes beiktatását s azt most fehérvasárnapon tartotta meg a belvárosi plébánia-templomban. A templom zsúfolásig megtelt közönséggel, melynek soraiban a patronus város képviselőjében ott láttuk Zavaros Péter polgármesterhelyettes tanácsost, Majorossy Imre főjegyzőt s több városi bizottsági tagot s ezeken kívül az intelligens családok nagy számát. Az új plébánost Zsinkó István kanonok, mint a megyei püspök megbízottja vezette a templom szentélyébe, ahol az oltártól balra fölállított asztal előtt hirdette ki a püspök kinevező okmányát, aztán egyenként átadta az új plébánosnak a plébánosi jelvényeket: a stólát, az evangéliumos könyvet és a templom kulcsait — megmagyarázva mindenik jelvénynek jelentőségét. Végül az Isten áldását kérte az új plébánosra s annak minden ténykedésére. Az ünnepélyes aktus után Magenheim József az újonnan beiktatott plébános a stólánál, az evangéliumos könyvvel és a templom kulcsaival a szószékre ment, a hol választékos nyelven tartott ünnepi beszédet. Ebben kegyelettel emlékezett meg boldogult elődéről, kiemelve annak érdemeit, kinek méltó utódja lenni fölötte nehéz. Beszélt aztán a plébános kötelességeiről s ünnepélyes fogadást tett, hogy azokat mind buzgó iparkodással igyekszik teljesíteni. Végül a pápára, királyra, a város képviselőtestületére s minden lakójára az Isten áldását kérte le. A beszéd után Magenheim, nagy segédlet mellett, énekes misét mondott, melyet annyian halgattak, hogy a templomba nem férfrok sűrűn ellepték a főbejáró lépcsőit. Az új plébános mindjárt a beiktatásának napját nemestettel örökítette meg. A polgármesterhez ugyanis kövekező sorokat intézte:

„Nagyságos királyi tanácsos polgármester Ur! Mint Nagyságod előtt tudva van, f. hó 5-én (fehérvasárnap) lesz ünnepélyes plébánosi beiktatásom. Azon körülmény, hogy egyes családoknál még igen élénk a typhus által elrabolt áldozatok fölötti fájdalom, azon elhatározásra birt, hogy az összeget, mely más körülmények közt a beiktatással járó költségek fedezésére lett volna szükséges, jótékony célra ajándékozzam. Ennek folytán tisztelettel kérem Nagyságodat, hogy a mellékelt összeget (300 frt) a városi szegények közt kiosztani, vagy egyéb, Nagyságod által megfelelőnek ítélt, jótékony célra fordítani kegyeskedjék. Pécs, 1891. ápr. 3-án Nagyságodnak alázatos szolgálója Magenheim József s. k. pécs-belvárosi plébános.“

nálja a h betűt a k-val s így lett a „tizenhetedikből“ „tizenkettedik.“ Minek következménye meg az volt, hogy 12-én óriási tömeg várt engem a vasuti állomáson — hiába?

Mielőtt a nagy utra keltem volna, bucsulátogatásra mentem Kossuthhoz. Hogy mily eszmésere folyt akkor közöttünk elhatározásomnak politikai oldalát illetőleg: az nem tartozik egy feuilletonszerű cikk keretébe; de egy mozzanat abból a látogatásból még ide tartozik.

Esti tíz óra felé járt az idő, már távozni készültem, midőn az öreg ur azt mondta: — Apropos! van önnek magyar ruhája?

— Dehogy van! Azon időben, midőn én a bazától elszakadtam (1850. végén) a magyar ruha számúzve volt az országból.

— No pedig mint képviselő, tősgyökeres magyar kerületben meg nem jelenhet más ruhában. A nép szokásait respectálni kell. Várjon, talán segíthetünk e bajon.

Előhívtá inasát, ezzel együtt fölment egy padlásszobába s néhány perc múlva megjelent, követve inasától, akinek mindkét karja teli volt atillákkal.

Fölpróbáltam az egyiket; csak úgy lógott rajtam: a másikat, idem. Végre az öreg ur elővett egyet s oda nyújtá nekem mondván:

— (A pécsi kir. táblabírók kinevezéséhez.) A városban az a hír van elterjedve, hogy a pécsi kir. táblához még kinevezendő négy bírót városunk kiválóbb jogászaik közül nevezik ki, ami részben valószínűleg meg is fog történni, csak annyiban hamis a hír, hogy már személyeket is említ, holott erről még senki sem tudhat. Biztos helyről tudjuk, hogy a napokban volt ugyanis minisztertanács, melyen a kinevezendő táblabírók ügye is előfordult; de a tanácskozás eredményéről a legbeavatottabbak sem tudhattak semmit, annál kevésbé csak valamit is az itteni kombinációra vonatkozólag.

— (A járvány.) Ismét az a régi nap ragyog oda fönt az azurkék égen s árasztja jótékony sugarait reánk, mely oly jól esik megviselt lényünknek. Hosszu, talán nagyon is hosszú ideig oly boros volt látóhatárunk. Öt hónapig járt közöttünk a halál élesre fent kaszájával s tartott rettegésben s rabolta el legkedvesebbeinket. Ünnepet ülünk most, midőn megszűntek végre valahára a városház fekete tábláján azok a végzetes számok, midőn nem látjuk már többé azon rémes statisztikát, mely sivár számokkal mutatta ki, hány új beteg van, s hány halt meg. Szomorú ünnep ez, gyászoló szülék, hitvesek és testvérek ünnepe, fölépült leányaink ünnepe, kik nemcsak megtörve ünneplik a járványt üző tavaszt, hanem egyuttal megfosztva legszebb női ékességüktől, a hajtól. Régi, szép közmondás, hogy saját kárán tanul az ember. Szomorú vigasztalás — de hát tanuljunk ebből immár mi is. Tanuljunk meg, hogy ezután fordítsunk több gondot a tisztaságra s ne bizzuk ezentúl is életünket és mindenünket oly emberekre, mint eddig bízunk!

— (Az új tankerületi főigazgató) Spitzkó Alajos tegnapelőtt érkezett Pécsre, hogy a középiskolák fölött megtartsa hivatalos szemlét. Már egy alkalommal meg akarta látogatni városunk középiskoláit, azonban a typhus-epidémia megakadályozta őt is hivatalos körútjában.

— (Áthelyezett kir. segédtanfőügyelők.) A hivatalos közlöny pénteki száma közölte a vallás- és közoktatásügyi miniszter rendeletét, melyvel Klement Ferenc tolnavármegyei és Halász István baranyavármegyei segédtanfőügyelőket eddigi minőségükben kölcsönösen áthelyezte. Megint egy kénytelen-kelletlen idehelyezett állami tisztviselő! A kormány úgy látszik Pécs városát választotta ki asyllumul azok számára, kiket valami esetlenség miatt kell áthelyeznie valahonnan. Hogy mivel szereztünk érdemeket e nagy kegyre, arra valóban kíváncsiak vagyunk; de kérjük a közigazgatási bizottságot, mely ez ügyben — mint halljuk — fölterjesztést fog tenni a közoktatásügyi miniszterhez, magyarázza meg a miniszternek,

— No, ez nem fog lógni. A pozsonyi országgyűlésen viseltem a márcziusi napokban. Sovány legény voltam én akkor.

Belebujtam a szép fekete bársony dufla ujjú, igazi Kossuth atillába s ime csakugyan rám illett. Az öreg ur kétszer-háromszor is megforgatott, hogy lássa, vajjon csakugyan jól simul-e a ruha testemhez s úgy legeltette rajtam szemét, mint az anya, midőn leánya menyasszonyi ruháját próbálja.

E kedélyes kis jelenet, mely alatt mindketten jóízűen nevetünk, megkönnyébbítette az elválás percét. Aztán tudtuk, hogy néhány hét múlva viszontlátjuk egymást.

Szállodámba mentem, az inas utánam hozta a Kossuth-atillát, melyet feleségem most is kedves ereklye gyanánt gondosan megőriz.

*

Szeptember 14-én indultam Milanóból a rég nem látott szeretett haza felé. Utazás közben eszembe jutott, hogy egy lényeges dologról megfeledkeztem, úgy a kerület, mint én magam is. A kerületben — gondolám magamban — én élő lényt nem ismerek, engem sem ismer itt személyesen senki. Hogyan fogják majd tudni megérkezésemkor, hogy én tulajdonképen

hogy nem az a büntetés, ha valakit Szegszárdról Pécsre tesznek át, hanem az, ha Pécsről dugnak el valakit Szegszárdra. S hozzá még ilyen — csak meggondolatlanságból eredhető — brutalisan méltatlan módon. Halász Istvánt, a tanfőügyelői testületnek egyik legrégebbi tagját, ki a szorgalom, az ügybuzgó tevékenység mintaképe, ki családján kívül ügyszólva teljesen csak annak az ügynek élt, melynek szolgálatában állott, a miért bizony már rég megérdemelte, hogy előléptessék, — ime e helyett azért helyezik át Szegszárdra, mert onnét egyik kollégáját, a kit egyszer már Zomborba internáltak, aztán megint visszahelyezték, de a történetek után ott még sem hagyhattak, el kell helyezni valahova. Hát gondolták az érdemekkel vajmi keveset törődő, hanem a protektorokra hallgató miniszteriumban — jó lesz ide Halász, a csendes, a sohasem ágáló Halász, a ki majd ezt a jogtalanságot is eltűri a többiek mellett. Jól jegyzi meg a „Néptanoda“: „Ha ez a tisztesség és a becsület munka jutalma, akkor az nem fog valami buzdítólag hatni.“

(A gyalogsági felügyelő) König táborszernagy f. hó 5-dikén érkezett városunkba, hogy a gyalogság fölött szemlét tartson. Van most dolog szegény bakáéknál, annyival is inkább, mert a király-látogatás náluk is nagy előkészületeket okoz.

— (Iparfelügyelői központ Pécsen.) A vasárnapi munkaszünetéről, a munkások baleset elleni biztosításáról szóló és egyéb a munkásviszonyokat rendező törvények tárgyalásánál szó volt már arról, hogy e törvényeknek a gyakorlati életben való érvényre juttatása okvetlenül megköveteli az országban működő iparfőügyelők számának szaporítását. Mint illetékes helyről értesülünk, az iparfőügyelői intézmény újraszervezésével foglalkozó törvényjavaslat már elkészült, sőt az országos ipartanács tárgyalásain is keresztül ment. A javaslat általános fontosságán kívül kiváló érdekekkel bír Pécs városára nézve, mert az iparfőügyelők benne megjelölt szék helyei közt Pécs városa is ott szerepel. Hisszük, hogy keresk. és iparkamaránk az illetékes helyen nem fogja elmulasztani a kellő lépések megtételét arra nézve, hogy a javaslatnak Pécsre nézve kedvező határozatát a törvényhozási processzus alatt megneve változtassák.

— (Hymen.) Hétfőn reggel fél 7 órakor vezette oltárhoz az apácák templomában Pécsen Csarsch Dezső, Zalavármegye arvaszéki jegyzője Lechner Janka kisasszonyt, Lechner Antal pécsi takarékpénztári főkönyvivő leányát.

— (Jótékonycélú tiszti estély.) Az elmúlt szombaton az 52. gy.-e. tisztikara jótékonycélú zeneestélyt rendezett a Pólaban építendő tengerészeti templom javára. Ez estélyt különösen érdekessé tette több működelő föllépése, kik általános tetszést arattak szereplésükkel. Teinzmán ezredesné, kitűnő zón-

én vagyok? Arczképetem kellett volna oda küldenem; de elmulasztottam. Származott is ebből egy kis zavar.

Ugyanis szept. 16-án este 7—8 óra közt megérkeztem Barsra. Még két állomás választott el Szigetvártól, ahol megállapodás szerint meg kellett hálnom, hogy innen rákövetkező reggel bevonuljak a kerületbe. Nagyon fáradt voltam s olasz szokás szerint egy kis fekete kávéra vágyódtam. Megtudván a kalauztól, hogy a vonat ott 12 percig áll s hogy az állomástól jobbra 50 lépésnyire egy pálinka és kávémérő bódé van, kinyitattam a kocsiját. Amint kiszállok, észreveszek az éj homályán keresztül egy sűrű embertömeget, mely a baloldali térségen hemzsegett. Gondolám magamban: itt alkalmasint vásár volt ma s az emberek bevárták az utolsó vonatot, hogy haza menjenek. S nyugodtan tartottam a bódé felé. Pedig az a tömeg az én választóim voltak, kik abban a kitüntetésben akartak részesíteni, hogy Barsig jöttek élembe. S a mig én ott a bódében kávémat hörpölgettem, ők kocsiról-kocsira jártak, s ahol idegen alakot láttak, kérdezték:

Nem Helfy urhoz van szerencsénk?

A második esengetésre kilépve a lebujból,

Orvosi tekintélyek által
vese, húgydara, köszvény és hólyagbántalmak ellen,
továbbá a légző és emésztési szervek hurutos bántal-
mainál rendelve.

Salvator

égyénys, vasmentes, lithium-savanyuvizforrás.
Kapható ásványvízkereskedésekben s legtöbb gyógyszerárban.
A Salvator-forrás igazgatósága Eperjesen.

Laptulajdonos: Felelős szerkesztő:
NAGY FERENCZ HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:

234.
vg. 1891. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közbírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbírótság 2497/1891. számú végzése által Haberényi Gusztáv végrehajtató javára, Péterfay Ördög Lajos pécsi lakos ellen 223 frt 85 kr. tőke, ennek 1890 év December hó 31 napjától számítandó 6, /^o kamatai és eddig összesen 40 frt 13 kr. perköltés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 450 frtra becsült hintókból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek az 3240/1891. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis **Pécsett alperes lakásán** szigeti országot 27-ik szám alatt leendő eszközlésére **1891. évi április hó 14-ik napjának délelőtt 10 órája** határidőül kitzetnek és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóság vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában, megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsett, 1891. évi április hó 5-ik napján.

Vitályos Imre,
kir. bir. végrehajtó.

„Mélyen leszállított árak.”

Finom műtárgyak. Czélszerű iparezkek. Nagy választék minden bel- és külföldi bronce-, vas-, porcellán-, fayence-, üveg- és fadiszmü-árakban.

Tartós bőrárak és szabadalmazott

álló és függő lámpák

gyári főraktára.

Testory

Budapest, csak IV. Váci-utca 24.
a Nagy Kristóffal szemben.

Üzletbelyiség- és lakás-változtatás.

Vav szerencsém a t. közönség becses tudomására hozni, miszerint

szoba- és czégfestő-üzletemet

lakásommal együtt a József utca 5. sz. házból **Király-(fő)-utca 32. szám** alatti házba (a segélyző-egylet átellenében) költözöttem.

Tisztelettel

VADÁSZ BÉLA.

Korcsma bérbe adó.

Pécsett, Rókus-utca 9. sz.

korcsmaépület

(az új kaszárnya átellenében), melyben **tekepálya** is van és **jégverem 50 kocsi jéggel, f. é. május hó 1-től** bérbe adó.

Értekezhetni a szigeti külv. iskola házfelügyelőjénél.

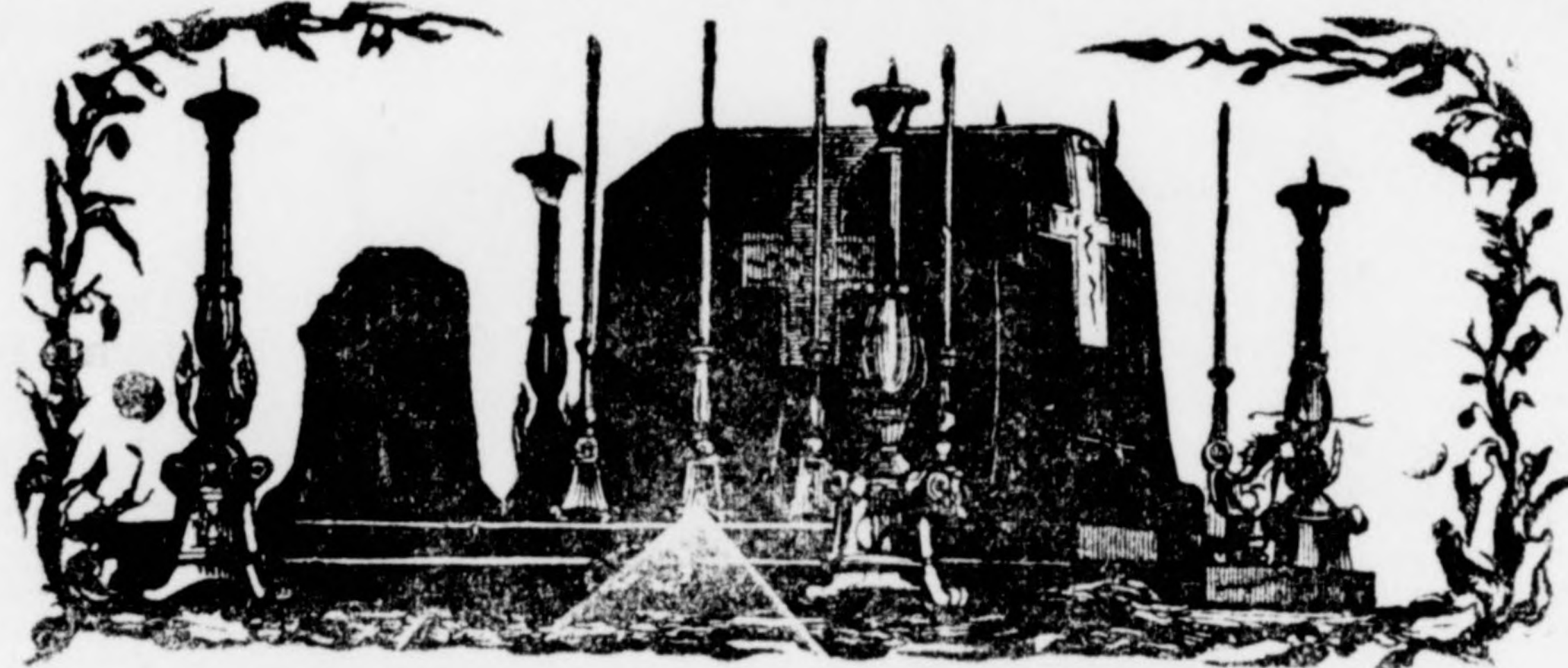
Magyar mágnás disz ékszer

és disz kardok, ugy szintén arannyal ki-
hímzett lótarakó és disz lószerszám bősé-
ges választékban kapható

Wisinger Mór

ötívös és régiségkereskedésében

Budapest, IV. Hatvani-utca 15. sz.

„CONCORDIA“

első pécsi temetkezési vállalat

Kis-tér 11-ik szám.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség tudomására hozni, miszerint a legváltozatosabb ravatalozások felállítására — temetések rendezésére, — ugy a halottak szállítására létesített tüzletünket újabb átalakítások, — mindennemű igényeknek megfelelő felszerelések beszerzése, valamint tapintatos rendező alkalmazása folytán jelenleg oly helyzetbe hoztuk, hogy minden osztályu temetkezéseket — ugy helyben mint a vidéken

a legnagyobb pontossággal s az eddiginél és minden temetkezési vállalatnál

sokkal díszesebben és olcsóbban

vagyunk képesek kiszolgáltatni.

Maradunk kiváló tisztelettel

„CONCORDIA“ első pécsi temetkezési vállalat tulajdonosai:

*Tuma Venczel, Krisztián József, Schubársky János,
Wranitsch György.*

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”,

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásokból származó **értesüléseinek** gyorsasága, alaposága és sokasága, rovatainak változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés“-t népszerűvé. Az **országgyűlési tárgyalásokról** a legrészletesebb s e mellett tárgyilagos hí tudósítást egyedül az „Egyetértés“ közöl. **Gazdasági rovata** elismert régi tekintélynek örvend. A magyar **kereskedő s gazdaközönség** nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés“ **kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak** bőségével s alaposágával ma már nem versenyezhet más lap. A **kereskedő, az iparos s a mezőgazda** megtalálja mindazt az „Egyetértés“-ben, a mire záksége van. Változatosan szerkesztett tárczájában, **annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem.** Két három regényt közöl egyszerre, ugy, hogy egy év alatt 30-40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés“ olvasói. A ki olvasni valót keres és a **világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni,** fizessen elő az „Egyetértés“-re, melynek előfizetési ára egy hóra 1 frt 80 kr., ¹/₄ évre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy héti ingyen és bérmentve küld.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapír

kapható **Ait és Böhm** kereskedésében Pécsen

3396. sz.
tkv. 1890.

Árverési hirdetés.

A sásdi kir. járásbírósa mint telekkönyvi közhírré teszi, hogy Pécs sz. kir. város árvtára végrehajthatónak, Fekete Istvánné, Ölberger Teréz végrehajtást szenvedő elleni 500 frt 65 kr. tökekövetés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék (a sásdi kir. járásbírósa) területén levő a Vékény és Magyar Egregyén fekvő a vekényi 36 sz. tjkvben Fekete Istvánné Ölberger Terézia nevében álló 52 hrsz. 38a/38 hrszsz. kétkerekű malom, udvar és kert épület tulajdon és föld hasznélvezetére 1184 frtban, a 483 hrsz. Dömötörkeke dülöbeni szántóföld és rét földhasznélvezetére 364 frtban, továbbá Fekete Istvánné Ölberger Terézia kizárólagos tulajdonát képező következő ingatlanokra a magyar egregyi 541 sz. tjkvben foglalt 1314 hrsz. szőlőre 818 frtban, a magyar egregyi 542 sz. tjkvben foglalt 1319 hrsz. szőlőre 564 frtban, a magyar-egregyi 543 sz. tjkvben foglalt 1317 hrsz. szőlőre 14 frtban és a magyar-egregyi 544 sz. tjkvben foglalt 1318 hrsz. szőlőre az árverést 652 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1891. évi április hó 15-ik napján délelőtt 10 órakor Vékény község házánál és a következő nap 1891. április 16-án d. e. 10 órakor M.-Egregy község házánál** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át, vagyis 118 frt 40 krt, 36 frt 40 krt, 81 frt 80 krt, 56 frt 40 krt, 1 frt 40 krt, 65 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Sásdon, 1890. évi november hó 24-ik napján a kir. bíróság mint tkkvi hatóság.

Marjovszky,
kir. aljárásbíró.

1281. sz.
1891.

Hegyháti járás főszolgabírájától.

Pályázati hirdetmény.

Baranyavármegye hegyháti járásába tartozó Bikal, Nagy-Hajmás, Köblény, Mocsolád községek szövetkezetéből álló s elhalálozás folytán üresedésbe jött

bikali körjegyzői állásra

az 1886. évi XXII. t. cz. 82. §-a értelmében ezzel pályázat nyitvatván, — felhivatnak mindazok, kik ezen 876 frt 77 kr. készpénz fizetés, szabad lakás és egy negyed kültelek hasznélvezetével javadalmazott s f. é. április hó 30-án reggel 9 órakor **Bikalon**, a községi tanásteremben szabályszerű választás útján betöltendő állásra pályázni óhajtanak, hogy az 1883. évi I. t. cz. 6 §-a értelmében felszerelt és a német nyelv ismeretét is igazoló kérvényeiket hozzám f. é. április 20-ikának déli 12 órájáig adják be.

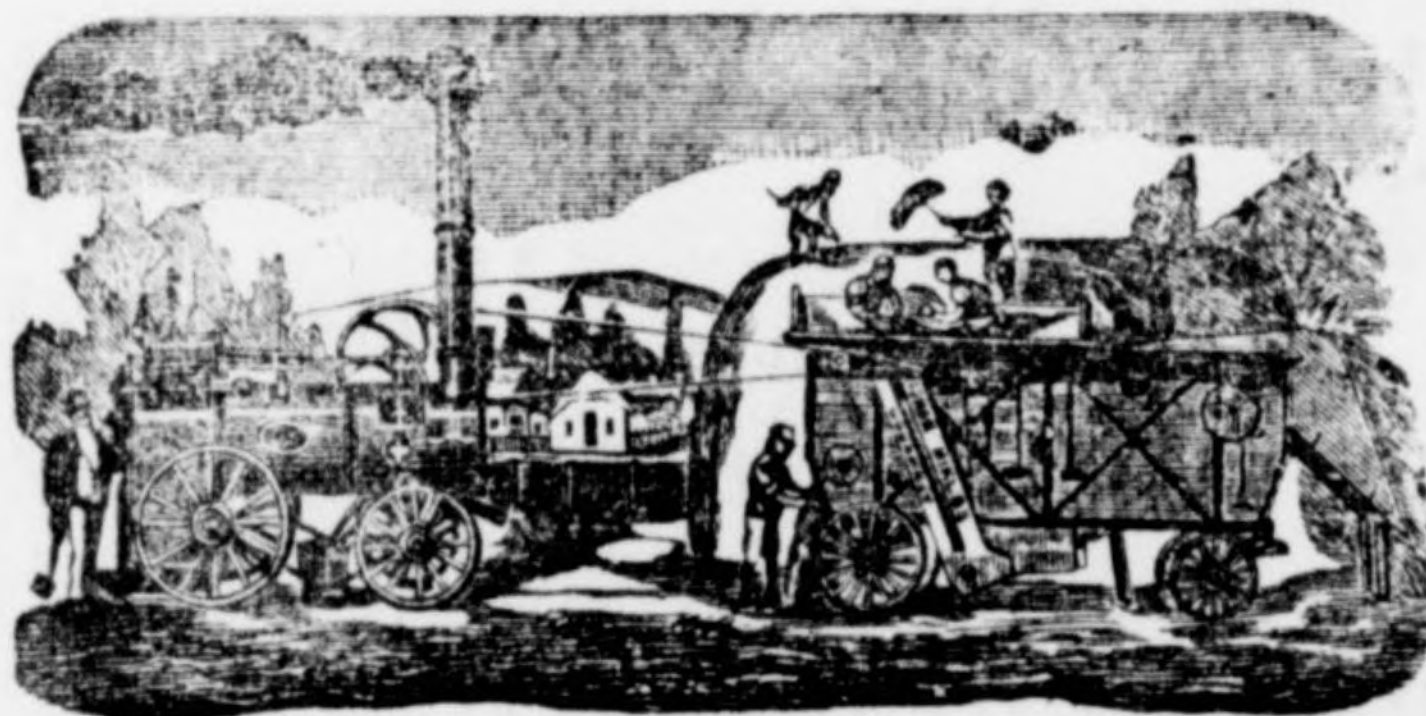
Sásdon, 1891. márczius 26-án.

Kiss Aladár,
főszolgabíró.

A m. kir. államvasutak gépgyára

legújabb szerkezetű, a gyakorlatban legjobbaknak bizonyult felülmulhatlan kitűnőségű fa, szén- és szalmafütésre berendezett

6-, 8- és 10 lóerejű locomobiljait

nagy tüszekrényel, szab. szikrafogóval, valamint a hazai viszonyokhoz alkalmazott és számtalan versenyen eddigelé legyőzhetlen maradt.

48, 54 és 60 láb széles
vaskeretű

gőzcséplőgépet

szabad, meghosszabbított rázóasztallal és sajátos szerkezetű szabad. nagy törekfarostával, mely rendkívüli

előnyöket nyújtó újításokkal immár közel 1000 darab működik az országban a legfényesebb sikerrel; ugyszintén a locomobil hátsó futókerekén könnyen és kényelmesen alkalmazható, új találmányu

Stibor-féle szabadalmazott körfűrészait,

mely egyszerűség és czélszerűség tekintetében az eddigi szerkezeteket messze felülmulják. Továbbá a legcsekélyebb vonóerőt igénylő, leggyorsabb dolgozó és mégis legbiztosabb kötetést végező

Massey Toronto kéveköto aratógépet,

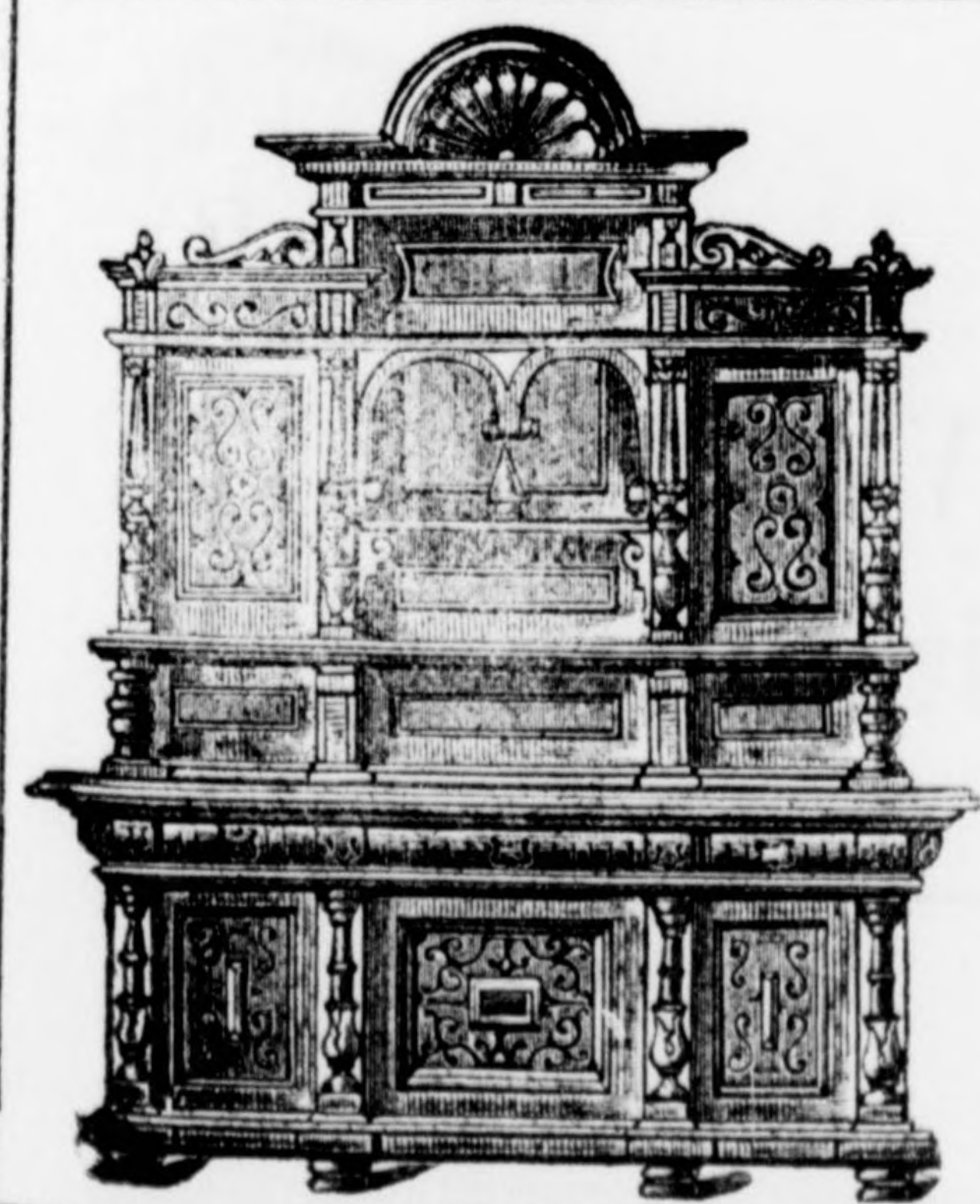
mely a mult évi párisi világkiállítás alkalmával NOISIELBEN rendezett nemzetközi versenyen a világ leghíresebb készítményeivel sikra szállva a

„Grand Objet D'Art“

nyerte; az egyetlen kitüntetés, mely egy önálló üzemképes és áruba bocsátható kéveköto aratógépet érhet; végül a legkitűnőbb gyártmányu 2, 2½, 3 és 4 lóerejű gőzcséplőgarnitúráit, és legszolidabb szerkezetű járgányos cséplőkészleteit, valamint mindennemű mezőgazdasági gépeit ajánlja kedvező fizetési feltételek mellett

Fehér Miklós a m. kir. államvasutak gépgyára vezérügynöke BUDAPEST, Üllői-ut 25., „Köztelek“.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

ZSOLNAY IMRE butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbitva)

PÉCSSETT

Ferencziek-utca II. szám.

(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett **alvó-, disz- és ebédlo-szobák**, mindennemű fa-, vas- és kárpitozott bútorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók, és minden e szakmába vágó cikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **bútorvásárlások** nálam ép oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

HIRDETMÉNY.

Van szerencsénk a t. cz. utazó közönség b. tudomására hozni, hogy

f. évi április hó 1-én

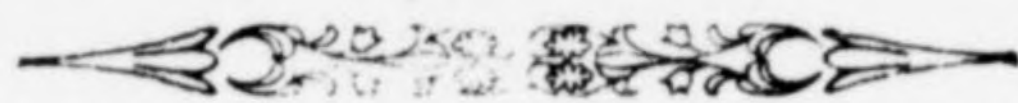
PÉCSETT

az Adriai biztosító társulat főügynökségénél

Fürst Gyula úrnál

a m. k. államvasutak menetjegyirodája

megnyittatik.

A menetjegyiroda működési köre a következőkre terjed ki:

Zónajegyek kiadása a m. kir. államvasutak és Kassa-Oderbergi vasut összes állomásaira és vizsont.

Menet- és térti jegyek kiadása Ausztria-, Német-, Francia-, Olasz-, Törökországba, Románia-, Szerbia-, Bulgáriába stb.

Mérsékelt áru körutazási jegyek ugy bel- mint külföldre.

Menetjegyek a csatlakozó vonatok összes állomásaira.

Rendes és mérsékelt árújegyek az **Osztrák-Magyar Lloyd** hajóira.

Kéj- és különvonatok rendezése.

Dijtalan felvilágosítás minden utazási ügyben.

Menetrendek és utazási kézi könyvek elárusítása.

Pécs, 1891. márczius havában.

A m. kir. államvasutak
városi menetjegyirodája.